

เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้
แบบโครงงาน วิชาอาเซียนศึกษา(ส30212)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ประกอบด้วย

โครงงานอาเซียนและโครงการอาเซียนสู่ชุมชนของกลุ่ม Angle
โครงงานอาเซียนและโครงการอาเซียนสู่ชุมชนของกลุ่ม Green
โครงงานอาเซียนและโครงการอาเซียนสู่ชุมชนของกลุ่ม Innovation
โครงงานอาเซียนและโครงการอาเซียนสู่ชุมชนของกลุ่ม Local

รวบรวมโดย

นางสาวสุปรียา วงษ์จักษ์
ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

คำนำ

เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้า คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล โดยนักเรียนได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่กลุ่มละประมาณ 10-12 คน ตามความสมัครใจและความสามารถประกอบด้วย กลุ่ม Angle กลุ่ม Green กลุ่ม Innovation กลุ่ม Local ซึ่งนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะจัดทำโครงงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตนเองสนใจในกรอบความรู้เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้พื้นของอาเซียน แต่มีข้อกำหนดว่าไม่ว่านักเรียนจะเลือกทำโครงงานเรื่องอะไร นักเรียนทุกกลุ่มจะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศอย่างละเอียด โดยเฉพาะประเด็นที่จะนำเสนอเป็นโครงการอาเซียนสู่ชุมชน โครงงานที่นำมาเผยแพร่นี้เป็นตัวอย่างจากนักเรียน 1 กลุ่มคือกลุ่ม Innovation

สำหรับการดำเนินงานทำโครงงาน นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ดำเนินการตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 – 8 จำนวน 10 ชั่วโมง ตามที่ครูได้จัดกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน หลังจากนั้นก็เขียนรายงานโครงงานและนำเสนอโครงงานตามขั้นตอนโดยใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มจากเวลาในชั้นเรียน โครงงานที่นักเรียนจัดทำนี้เป็นโครงงานประเภทค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Project) ผนวกกับนำเสนอแบบจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Project) นักเรียนแต่ละกลุ่มจึงจัดการนำเสนอโครงงานโดยการจัดทำโครงการอาเซียนสู่ชุมชน

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสุวิทย์ พลมณี ผู้อำนวยการโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล นางสาวมารศรี วีระรังษิยาภรณ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล นายบรรจง ปานอัมเม้ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนเปลือยและคณะครูโรงเรียนบ้านโนนเปลือยทุกท่าน ที่เปิดโอกาสและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนได้จัดกิจกรรมค่ายอาเซียนสู่ชุมชน คุณครูจิราพร เหมือนพันธุ์ ที่เป็นผู้ประสานงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารชุดนี้ จะเป็นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นผลผลิตที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ที่ครูนำมาใช้จัดกระบวนการเรียนรู้คือกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน หากเอกสารมีข้อผิดพลาดประการใดข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาโครงงาน ขอน้อมรับไว้ด้วยความเคารพ

สุปรียา วงษ์จักขุ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
โครงการกลุ่มที่ 3 กลุ่ม Innovation เรื่อง ทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน	1
บทคัดย่อ	2
กิตติกรรมประกาศ	3
บทที่ 1 บทนำ	4
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	
วัตถุประสงค์ของโครงการ	
ขอบเขตของการศึกษา	
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	9
บทที่ 4 ผลการศึกษาและอภิปรายผล	10
บทที่ 5 สรุปผล ประโยชน์และข้อเสนอแนะ	11
เอกสารอ้างอิง	12
ภาคผนวก	13
- ตัวอย่างการประเมินผลจากการศึกษาค้นคว้า	14
- โครงการอาเซียนสู่ชุมชน	15
- แบบประเมินโครงการ	37
- หนังสือขออนุญาตนำนักเรียนจัดโครงการอาเซียนสู่ชุมชน	39
- กำหนดการ “โครงการอาเซียนสู่ชุมชน”	43
- คำกล่าวรายงานโครงการอาเซียนสู่ชุมชน	44
- คำกล่าวเปิดโครงการอาเซียนสู่ชุมชน	45

โครงการอาเซียน

เรื่อง ทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน

ผู้จัดทำ

กลุ่ม Innovation

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6

ครูที่ปรึกษา

นางสาวสุปรียา วงษ์จักษ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

ชื่อโครงการ ทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน
 ชื่อนักเรียน/ชื่อกลุ่ม Innovation
 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/6
 ชื่อครูที่ปรึกษา นางสาวสุปรียา วงษ์จักษ์
 โรงเรียน ชัยภูมิภักดีชุมพล
 ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

โครงการเรื่อง ทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบความเป็นมาของการก่อตั้งอาเซียน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของความจำเป็นในการก่อตั้งอาเซียน และเพื่อให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ช่องทางที่หลากหลาย จากการศึกษาพบว่าวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียนมี 7 ประการ คือ 1) ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม 2) ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค 3) ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์และด้านการบริหาร 4) ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรม และการวิจัย 5) ส่งเสริมความร่วมมือด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และการปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต 6) ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และ 7) ร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการ การศึกษาเรื่อง ทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจาก ได้รับคำแนะนำจาก
คุณครูที่ปรึกษาโครงการ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดโรงเรียน และเจ้าหน้าที่ห้องอาเซียน ตลอดจนคณะครูและเพื่อน
นักเรียนในโรงเรียน คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง หากสรุปรายงานโครงการฉบับนี้มี
ข้อบกพร่องประการใด คณะผู้จัดทำขอรับไว้ด้วยความขอบคุณ

คณะผู้จัดทำ

บทที่ 1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

การก่อตั้งอาเซียนเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่สามารถช่วยป้องกันความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทในภูมิภาคได้ นอกจากนั้นการก่อตั้งอาเซียนยังช่วยส่งเสริมความเป็นอยู่ของภูมิภาค ประเทศผู้ร่วมก่อตั้งเห็นว่าการตั้งองค์การความร่วมมือระดับภูมิภาคน่าจะมีส่วนช่วยป้องกันการเกิดความขัดแย้งและส่งเสริมการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ ASEAN เป็นองค์กรระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับ การก่อตั้งของสมาชิกในภูมิภาคในเริ่มต้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองภายในประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ตลอดจนความตึงเครียดที่เกิดจากกรณีสงครามอินโดจีน และการแผ่ขยายลัทธิคอมมิวนิสต์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนจากจีนหรือสหภาพโซเวียต ซึ่งถือว่าเป็นภัยคุกคามต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ให้ผู้นำ 5 ชาติ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ผู้นำของไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ตระหนักถึงความจำเป็นในการก่อตั้งองค์การในระดับภูมิภาคที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านภัยคุกคามดังกล่าว

ด้วยความจำเป็นและความสำคัญในการก่อตั้งอาเซียนดังกล่าว คณะนักเรียนกลุ่ม Innovation ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพลจึงมีความสนใจที่จะจัดทำโครงการเพื่อสืบค้นหาคำตอบ เรื่อง “ทำไมถึงต้องก่อตั้งอาเซียน” โดยเน้นไปที่รายละเอียดและองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดอาเซียนขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้ทราบความเป็นมาของการก่อตั้งอาเซียน
2. เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการก่อตั้งอาเซียน
3. เพื่อให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้ช่องทางที่หลากหลาย

ขอบเขตของการศึกษา

1. สืบค้นและศึกษาสาเหตุที่ทำให้มีการก่อตั้งอาเซียนจากสื่อที่หลากหลายและจากอินเทอร์เน็ต ในเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาจากผู้รู้ ครูประจำวิชา และครูที่ปรึกษา

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประวัติการก่อตั้งสมาคมอาเซียน

1.การก่อกำเนิดของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อังกฤษ: Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า อาเซียนมีพื้นที่ราว 4,435,570 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 590 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2553 จีดีพีของประเทศสมาชิกรวมกันคิดเป็นมูลค่าราว 1.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นลำดับที่ 9 ของโลกเรียงตามจีดีพี มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ อาเซียนมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมอาสา ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ แต่ได้ถูกยกเลิกไป ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพ” อาเซียนได้ถือกำเนิดขึ้นโดยมีรัฐสมาชิกเริ่มต้น 5 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค และเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ หลังจาก พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา อาเซียนมีรัฐสมาชิกเพิ่มขึ้นจนมี 10 ประเทศในปัจจุบัน กฎบัตรอาเซียนได้มีการลงนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานะคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งจะประกอบด้วยสามด้าน คือ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

2.สมาคมอาสาและปฏิญญากรุงเทพ

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจุดเริ่มต้นนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ได้ร่วมกันจัดตั้ง สมาคมอาสา (ASA, Association of South East Asia) ขึ้นเพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลงเนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างอินโดนีเซียและมาเลเซีย จนเมื่อทั้งสองฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างกัน จึงได้มีการแสวงหาลู่ทางจัดตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นในภูมิภาค “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” และถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยสมัยรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร โดยมีการลงนาม “ปฏิญญากรุงเทพ” ที่พระราชวังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อาตัม มาลิกแห่งอินโดนีเซีย, นาร์ซิโซ รามอสแห่งฟิลิปปินส์, อับดุล ราซัคแห่งมาเลเซีย, เอส. ราซารัตันแห่งสิงคโปร์ และถนัด คอมันตร์แห่งไทย ซึ่งถูกพิจารณาว่าเป็นบิดาผู้ก่อตั้งองค์กร ความประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่มอาเซียนขึ้นมาจากความต้องการสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อให้ผู้ปกครองของประเทศสมาชิกจะสามารถมุ่ง

ความสนใจไปที่การสร้างประเทศ ความกังวลต่อการแพร่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์ร่วมกัน ความศรัทธาหรือความเชื่อถือต่อมหาอำนาจภายนอกที่เสื่อมถอยลงในช่วงพุทธทศวรรษ 2500 รวมไปถึงความต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การจัดตั้งกลุ่มอาเซียนมีวัตถุประสงค์แตกต่างจากสหภาพยุโรป เพราะกลุ่มอาเซียนถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนความเป็นชาตินิยม

3.การขยายตัว

ในปี พ.ศ. 2519 ปาปัวนิวกินีได้รับสถานะผู้สังเกตการณ์ และตลอดช่วงพุทธทศวรรษ 2510 กลุ่มประเทศสมาชิกได้มีการจัดตั้งโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างจริงจัง หลังจากผลของการประชุมที่จังหวัดบาหลี ในปี พ.ศ. 2519 แต่ความร่วมมือดังกล่าวได้รับผลกระทบกระเทือนอย่างหนักในช่วงพุทธทศวรรษ 2520 ก่อนจะได้รับกาฟื้นฟูก่อนปี พ.ศ. 2534 เนื่องจากไทยเสนอให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีขึ้น ต่อมา ประเทศบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเป็นประเทศที่หก เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2527 ซึ่งห่างจากวันที่บรูไนประกาศเอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม เพียงสัปดาห์เดียว ต่อมา เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่เจ็ด ในวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 ไม่นานหลังจากนั้น ลาวและพม่าได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่แปดและเก้าตามลำดับ ในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ส่วนกัมพูชาที่มีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิก แต่ถูกเลื่อนออกไปจากปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ จนกระทั่งในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 กัมพูชาได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่สิบ หลังจากรัฐบาลกัมพูชาที่มีความมั่นคงแล้ว ในช่วงพุทธทศวรรษ 2530 สมาชิกอาเซียนได้มีประสบการณ์ทั้งในด้านการมีประเทศสมาชิกเพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงความพยายามในการรวบรวมกลุ่มประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวไปอีกขึ้นหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2533 มาเลเซียได้เสนอให้มีการร่วมมือทางเขตเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียง ซึ่งประกอบด้วยประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ โดยมีเจตนาเพื่อถ่วงดุลอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาซึ่งเพิ่มพูนมากขึ้นในความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และภูมิภาคเอเชียโดยรวม แต่ว่าข้อเสนอดังกล่าวถูกยกเลิกไป เพราะได้รับการคัดค้านอย่างหนักจากญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา แม้ว่าจะประสบความสำเร็จในด้านดังกล่าว แต่กลุ่มสมาชิกก็ยังสามารถดำเนินการในการรวมกลุ่มประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวกันต่อไปได้ ใน พ.ศ. 2535 มีการลงนามใช้แผนอัตราภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากัน (Common Effective Preferential Tariff) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยอาศัยการเปิดเสรีด้านการค้าและการลดภาษีและอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มีใช้ภาษี รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีศุลกากรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการค้าเสรี โดยกฎหมายดังกล่าวเป็นโครงสร้างสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน หลังจากวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย ในปี พ.ศ. 2540 ข้อเสนอของมาเลเซียถูกหยิบยกขึ้นมาอีกครั้งในจังหวัดเชียงใหม่ หรือที่รู้จักกันว่า การริเริ่มเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มระหว่างกลุ่มสมาคมอาเซียนและประเทศในเอเชียอีกสามประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้

นอกเหนือจากความร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกแล้ว อาเซียนยังมีวัตถุประสงค์ในการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค ในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2538 มีการลงนามสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ สนธิสัญญานับดังกล่าวเริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นการห้ามอาวุธนิวเคลียร์ทุกประเภทในภูมิภาค หลังจากปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่สอง (อังกฤษ: Bali Concord II) ในปี พ.ศ. 2546 กลุ่มประเทศอาเซียนได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยทฤษฎี

สันติภาพประชาธิปไตย ซึ่งหมายความว่า ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีความเชื่อว่ากระบวนการตามหลักการประชาธิปไตยจะทำให้เกิดสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค นอกจากนั้น ประเทศอื่นที่มีได้ปกครองในระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันต่างก็เห็นว่าระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่ประเทศสมาชิกอื่น ๆ ควรเฝ้าหา ผู้นำของประเทศสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาเธร์ โมฮัมหมัดแห่งมาเลเซีย ตระหนักถึงความจำเป็นในการรวมกลุ่มประเทศกันอย่างจริงจัง โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2540 อาเซียนได้เริ่มตั้งก่อตั้งองค์การหลายแห่งในความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว อาเซียนบวกสามเป็นองค์การแรกที่ถูกก่อตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับจีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ตามด้วยการประชุมเอเชียตะวันออก ซึ่งมีอีกสามประเทศที่เข้าร่วมด้วย คือ อินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ กลุ่มดังกล่าวมีแผนการที่เป็นรากฐานของประชาคมเอเชียตะวันออกในอนาคต ซึ่งร่างขึ้นตามอย่างของประชาคมยุโรปซึ่งปัจจุบันสิ้นสภาพไปแล้ว หลังจากนั้น ได้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอาเซียนขึ้น เพื่อศึกษาผลกระทบทั้งในด้านบวกและด้านลบของนโยบายดังกล่าว รวมไปถึงความเป็นไปได้ในการร่างกฎบัตรอาเซียนในอนาคต ในปี พ.ศ. 2549 กลุ่มอาเซียนได้รับสถานะภาพผู้สังเกตการณ์สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ซึ่งกลุ่มอาเซียนได้มอบสถานะภาพ “หุ้นส่วนการอภิปราย” ให้แก่สหประชาชาติเป็นการตอบแทน นอกเหนือจากนั้น ในวันที่ 23 กรกฎาคมปีนั้นเอง โจเซ รามุส-ออร์ตา นายกรัฐมนตรีแห่งติมอร์ตะวันออก ได้ลงนามในความต้องการในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มอาเซียนอย่างเป็นทางการ และคาดหวังว่าการได้รับสถานะภาพผู้สังเกตการณ์เป็นเวลาห้าปีก่อนที่จะได้รับสถานะภาพเป็นประเทศสมาชิกอย่างสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2550 กลุ่มอาเซียนได้เฉลิมฉลองในวาระครบรอบ 40 ปีการก่อตั้งกลุ่มอาเซียน และครบรอบ 30 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐอเมริกา ในวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2550 กลุ่มอาเซียนตั้งเป้าที่จะบรรลุข้อตกลงการค้าเสรีทุกฉบับกับจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ภายในปี พ.ศ. 2556 ไปพร้อมกับการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเป็นกฎข้อบังคับในการดูแลความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน และยกระดับกลุ่มอาเซียนให้เป็นองค์การระหว่างประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เขตการค้าเสรีจีน-อาเซียนมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 นับเป็นเขตการค้าเสรีที่มีประชากรมากที่สุดในโลกและมีมูลค่าจีดีพีคิดเป็นอันดับที่ 3 ของโลก วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 มีการลงนามความตกลงการค้าเสรีระหว่างภูมิภาคอาเซียน 10 ประเทศ กับนิวซีแลนด์และออสเตรเลีย มีการประเมินว่าความตกลงการค้าเสรีนี้จะเพิ่มจีดีพีใน 12 ประเทศขึ้นมากกว่า 48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ระหว่าง พ.ศ. 2543-2563 ต้นปี พ.ศ. 2554 ติมอร์ตะวันออกวางแผนจะยื่นจดหมายขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกแก่สำนักเลขาธิการอาเซียนในอินโดนีเซีย เป็นประเทศสมาชิกลำดับที่สิบเอ็ดของอาเซียนระหว่างการประชุมสุดยอดผู้นำในกรุงจาการ์ตา อินโดนีเซียแสดงท่าทีต้อนรับติมอร์ตะวันออกอย่างอบอุ่น

4.ทำไมถึงต้องก่อตั้งอาเซียน

การก่อตั้งอาเซียนเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่สามารถช่วยป้องกันความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทในภูมิภาคได้ นอกจากนั้นการก่อตั้งอาเซียนยังช่วยส่งเสริมความเป็นอยู่ของประภูมิภาค ประเทศผู้ร่วมก่อตั้งเห็นว่าการตั้งองค์การความร่วมมือระดับภูมิภาคน่าจะมีส่วนช่วย ป้องกันการเกิดความขัดแย้งและส่งเสริมการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีตลอดจนส่งเสริม ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งนี้ ปฏิญญากรุงเทพฯ กำหนด เป้าหมายและวัตถุประสงค์สำหรับอาเซียน 7 ประการ ได้แก่

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสารและ
การปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

วัสดุอุปกรณ์ (Equipments)

วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องจัดเตรียมมีดังนี้

1. กระดาษชาร์ตสี
2. ฟิวเจอร์บอร์ดสีต่างๆ
3. การ
4. กรรไกร
5. สี
6. กระดาษร้อยปอนด์ขนาด A4
7. กระดาษสี
8. ข้อมูลที่ได้ศึกษาจากการจัดทำโครงการ
9. ป้ายผ้า

การดำเนินการ (Process)

1. Plan

- 1.1 แบ่งกลุ่มย่อยภายในกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 3 คน
- 1.2 ประชุมเพื่อแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ
- 1.3 ระดมความคิดเรื่องที่จะศึกษา
- 1.4 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
- 1.5 ประชุมเพื่อวางแผนการทำโครงการ

2. Do

- a. ศึกษาวิธีการและจัดเก็บข้อมูล
- b. เตรียมวัสดุและลงมือปฏิบัติงาน
- c. จัดกระทำข้อมูลที่ดีศึกษาลงในรูปแบบของโครงการเพื่อนำเสนอและเรียบเรียงข้อมูล

3. Check

- a. สมาชิกกลุ่มช่วยกัน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
- b. วิเคราะห์ถึงปัญหาและข้อบกพร่องของโครงการเพื่อหาทางแก้ไข

4. Action

- a. แก้ไขข้อบกพร่องและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำโครงการ
- b. ตรวจสอบความเรียบร้อยของงานก่อนจะนำเสนอ เช่นตรวจสอบรายงานอย่างละเอียด ตรวจสอบสื่อที่จะนำเสนอ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการดำเนินงาน

ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นไม่ชัดเจนและไม่ครบถ้วนต้องค้นคว้าเพิ่มเติม

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน สามารถสรุปได้ว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียนมี 7 ประการ คือ

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสารและการปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

อภิปรายผล

จะเห็นได้ว่าเป้าหมายทั้งหมดในการก่อตั้งอาเซียนนั้นแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือที่จะเกิดขึ้นในภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็น ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความมั่นคง ตลอดจนด้านความก้าวหน้าอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชากรทั้งสิ้น การก่อตั้งองค์กรดังกล่าวจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกคน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญก็คือการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันตั้งแต่ระดับบุคคลจนถึงระดับประเทศ

บทที่ 5
สรุปผล ประโยชน์และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

1. ทราบความเป็นมาของการก่อตั้งอาเซียน
2. มีความตระหนักในความจำเป็นและความสำคัญในการก่อตั้งอาเซียน
3. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้ช่องทางที่หลากหลาย

ประโยชน์

1. มีความรู้เรื่องการก่อตั้งอาเซียน
2. บอก/อธิบายความจำเป็นและความสำคัญในการก่อตั้งอาเซียนได้
3. สามารถบูรณาการความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่นเพื่อที่จะได้ข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติม
2. ควรให้มีการวาดภาพจากจินตนาการและประสบการณ์ที่ทำโครงการเกี่ยวกับการก่อตั้งอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน. การเริ่มต้นเป็นประชาคมอาเซียน. [Internet]. 2013:เผยแพร่ที่เว็บไซต์กรมอาเซียน
วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2556. Available fr
กรมอาเซียน. กระทรวงการต่างประเทศ. (2552). **บันทึกการเดินทางอาเซียน**. กรุงเทพฯ : วิธิตา แอนิ
เมชั่น จำกัด.
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2552). **มารู้จักอาเซียนกันเถอะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
คาร์สมา จำกัด
- วิทย์ บัณฑิตกุล.(2555). **รู้จักประชาคมอาเซียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาพรบุ๊คส์.
<http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20130208-085959-970316.pdf>

ภาคผนวก

- ตัวอย่างการประเมินผลจากการศึกษาค้นคว้า

-โครงการอาเซียนสู่ชุมชน

ตัวอย่างข้อสอบ
โครงการรื่องทำไมต้องก่อตั้งอาเซียน

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่ประเทศผู้ร่วมก่อตั้งอาเซียน

ก. ไทย	ข. กัมพูชา
ค. ฟิลิปปินส์	ง. อินโดนีเซีย
2. อาเซียนถือกำเนิดขึ้นมาจากความร่วมมือของประเทศสมาชิกโดยการลงนามเอกสารใด

ก. ปฏิญญาโตเกียว	ข. ปฏิญญากรุงเทพฯ
ค. ปฏิญญานูเริมเบิร์ต	ง. ปฏิญญากรุงกัวลาลัมเปอร์
3. ธงชาติของประเทศใดที่ไม่มีพื้นสีแดง

ก. ไทย	ข. อินโดนีเซีย
ค. กัมพูชา	ง. บรูไนดารุสซาลาม
4. สิ่งใดในธงอาเซียนที่แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

ก. สีขาว	ข. วงกลม
ค. รวงข้าว	ง. สีเหลือง
5. กลางธงชาติของประเทศเมียนมามีสัญลักษณ์เป็นอะไร

ก. พระจันทร์สีขาว	ข. ดาว 5 แฉกสีขาว
ค. ดาว 5 แฉกสีเหลือง	ง. ประสาทหินสีขาว 3 ยอด
6. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนก่อตั้งขึ้นเมื่อไร

ก. พ.ศ. 2510	ข. พ.ศ. 2511
ค. พ.ศ. 2512	ง. พ.ศ. 2513
7. ประเทศไทยไม่มีพรมแดนติดกับไทย

ก. Malaysia	ข. Laos
ค. Myanmar	ง. Vietnam
8. การรวมตัวของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อก่อตั้งอาเซียนเพื่อให้เกิดความร่วมมือเรื่องใด

ก. ด้านการเมือง	ข. ด้านเศรษฐกิจ
ค. ด้านสังคมวัฒนธรรม	ง. ถูกทุกข้อ
9. คำขวัญอาเซียนคือข้อใด

ก. หนึ่งวิสัยทัศน์	ข. หนึ่งอัตลักษณ์
ค. หนึ่งประชาคม	ง. ถูกทุกข้อ
10. ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีพื้นที่ประเทศมากที่สุดคือ

ก. ไทย	ข. ลาว
ค. อินโดนีเซีย	ง. มาเลเซีย

เฉลยคำตอบ

1. ข
2. ง
3. ง
4. ข
5. ข
6. ก
7. ค
8. ง
9. ง
10. ค

โครงการอาเซียนสู่ชุมชน

ณ โรงเรียนบ้านโนนเปลือย

อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ

วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2556

จัดทำโดย นักเรียนกลุ่ม Innovation ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6

เสนอ คุณครูสุปรียา วงษ์จักษ์

โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล

ปีการศึกษา 2556

โครงการ	อาเซียนสู่ชุมชน
สนองนโยบายโรงเรียน	ข้อ 3
แผนงาน	ด้านคุณภาพการศึกษา
ลักษณะโครงการ	โครงการใหม่
ผู้รับผิดชอบ	กลุ่ม Innovation ชั้น ม.6/6
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล
ระยะเวลาดำเนินการ	21 พ.ย.- 19 ธ.ค. 2556

1. หลักการและเหตุผล

ประชาชนคนไทยมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 การที่ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอาจทำให้เสียโอกาสหรือพลาดโอกาสในการได้รับประโยชน์ และทำให้ไม่ตระหนักถึงความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมรองรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นทำให้อาจได้รับผลกระทบรุนแรงจากการเปิดเสรี และไม่สามารถปรับตัวเพื่อรองรับผลกระทบได้ทันเวลา นอกจากปัญหาเรื่องขาดความตระหนักแล้วประชาชนคนไทยยังมีปัญหาเรื่องการไม่รู้จักเพื่อนบ้านหรือประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 9 ประเทศ เพราะระบบการศึกษาของไทยยังไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนมากนักในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดประชาคมอาเซียน คนไทยควรให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น

ด้วยความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวนักเรียนกลุ่ม Innovation ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จึงมีความประสงค์ที่จัดทำโครงการอาเซียนสู่ชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนคนไทย โดยเฉพาะนักเรียนภายในโรงเรียนบ้านโนนเปลือย

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนให้กับนักเรียนในโรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ. ชัยภูมิ
2. เพื่อให้องค์ความรู้เรื่องข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ
3. เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนโรงเรียนพี่และโรงเรียนน้อง
4. เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือยมีความรับผิดชอบและมีความสามัคคีในหมู่คณะ

3.เป้าหมาย

3.1 เสิ้งปริมาณ

นักเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร่ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ จำนวน 150 คน

3.2 เสิ้งคุณภาพ

1.นักเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร่ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

2.นักเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร่ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีองค์ความรู้เรื่องเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน

4.กิจกรรม/วิธีดำเนินการ

ที่	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
1	จัดทำโครงงานอาเซียนเพื่อสร้างองค์ความรู้	21 พ.ย. – 30 พ.ย. 56	นักเรียนกลุ่ม Innovation ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/6
2	ประชุมปรึกษาหารือภายในกลุ่ม แบ่งหน้าที่	1 ธ.ค. 56	
3	เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ	3-7 ธ.ค. 56	
4	ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนเป้าหมาย	6-8 ธ.ค. 56	
5	จัดหายานพาหนะ	15 ธ.ค. 56	
6	ดำเนินงานตามโครงการ	19 ธ.ค. 56	
7	ประเมินผลโครงการ	19 ธ.ค. 56	

5.สถานที่ดำเนินการ

โรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต. ตลาดแร่ อ.บ้านเขว้า จ. ชัยภูมิ

6. งบประมาณ 4,000 บาท (สี่พันบาทถ้วน)

รายละเอียดการใช้งบประมาณ

กิจกรรม	งบประมาณ
1.เตรียมเอกสารวัสดุอุปกรณ์	1,500
2.ค่ายานพาหนะ	1,500
3.ของชำร่วย อาหารว่าง	1,000
รวมทั้งสิ้น	4,000

7.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร่ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

8. การประเมินผล

ประเมินผลหลังการดำเนินงานของโครงการ

เนื้อหาสาระที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

ประชาคมอาเซียน

ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบมาถึงภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น

แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน อันถือเป็นการปรับปรุงตัวครั้งใหญ่และวางรากฐานของการพัฒนาของอาเซียน คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยงที่อาเซียนอาจไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้กับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะจีนและอินเดีย ซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี 2” เพื่อเห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี 2558

ข้อมูลพื้นฐานประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศ	เมืองหลวง	ประชากร	ศาสนา	ภาษา
1. ราชอาณาจักรไทย	กรุงเทพมหานคร	65 ล้านคน	พุทธ	ไทย
2. สาธารณรัฐสิงคโปร์	สิงคโปร์	4.6 ล้านคน	พุทธ อิสลาม คริสต์ ฮินดู	มาเลย์ แมนดาริน อังกฤษ
3. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	กรุงมะนิลา	91 ล้านคน	คริสต์ อิสลาม	ตากาล็อก
4. สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	กรุงฮานอย	86 ล้านคน	พุทธ	เวียดนาม
5. ราชอาณาจักร กัมพูชา	กรุงพนมเปญ	14.2 ล้านคน	พุทธ	เขมร
6. สาธารณรัฐ อินโดนีเซีย	กรุงจาการ์ตา	245.5 ล้านคน	อิสลาม	ภาษาอินโดนีเซีย
7. สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชน ลาว	เวียงจันทน์	6 ล้านคน	พุทธ	ลาว
8. มาเลเซีย	กรุงกัวลาลัมเปอร์	27.17 ล้านคน	อิสลาม	ภาษามลายู
9. สหภาพพม่า	กรุงเนปีดอ	48 ล้านคน	พุทธ	พม่า
10. บรูไนดารุสซาลาม	บันดาร์เสรีเบกาวัน	381,371 คน	อิสลาม	ภาษามลายู

ระบบเงินตราของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ลำดับ ที่	ชื่อประเทศ	สกุลเงิน
1	บรูไน ดารุสซาลาม	ดอลลาร์บรูไน
2	ราชอาณาจักรกัมพูชา	เรียล
3	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	รูเปย์
4	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	กีบ
5	มาเลเซีย	ริงกิต
6	สหภาพพม่า	จัต
7	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	เปโซ
8	สาธารณรัฐสิงคโปร์	ดอลลาร์สิงคโปร์
9	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ดอง
10	ราชอาณาจักรไทย	บาท

10 ประเทศอาเซียน

ประเทศ บรูไน ดารุสซาลาม

มีชื่อเป็นทางการว่า : เนการาบรูไน ดารุสซาลาม เมืองหลวงคือ : บันดาร์เสรีเบกาวัน

ประเทศกัมพูชา

มีชื่อเป็นทางการว่า : ราชอาณาจักรกัมพูชา เมืองหลวงคือ : พนมเปญ เป็นเมืองหลวงและเมืองใหญ่ที่สุดในประเทศ

ประเทศอินโดนีเซีย

มีชื่อเป็นทางการว่า : สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เมืองหลวงคือ : จาการ์ตา เป็นนครหลวง และท่าเทียบเรือ

ทันสมัย เป็นศูนย์กลางของธุรกิจธนาคารของประเทศ

ประเทศลาว

มีชื่อเป็นทางการว่า : สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมืองหลวงคือ : เวียงจันทน์

ประเทศมาเลเซีย

มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า : สหพันธรัฐมาเลเซีย

เมืองหลวงคือ : กัวลาลัมเปอร์

ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

มีชื่อเป็นทางการว่า : สหภาพพม่า

เมืองหลวงคือ : เนปีดอร์

ประเทศฟิลิปปินส์

มีชื่อเป็นทางการว่า : สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

เมืองหลวงคือ : กรุงมะนิลา ตั้งอยู่บนเกาะลูซอน

ประเทศสิงคโปร์

มีชื่อเป็นทางการว่า : สาธารณรัฐสิงคโปร์

เมืองหลวงคือ : สิงคโปร์

ประเทศไทย

มีชื่อเป็นทางการว่า : ราชอาณาจักรไทย เมืองหลวงคือ : กรุงเทพมหานคร

ประเทศเวียดนาม

มีชื่ออย่างเป็นทางการ : สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมืองหลวงคือ : กรุงฮานอย

สัตว์ประจำชาติประเทศอาเซียน

ในปี พ.ศ. 2558 ก็จะก้าวสู่การเปิดประตูเข้าสู่สมาคมอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economic Community) และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เราจึงต้องเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของประเทศในประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ โดยวันนี้เราจะพาไปรู้จักกับสัตว์ประจำชาติอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ

และประเทศที่เป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนมีด้วยกันอยู่ 10 ประเทศ ประกอบไปด้วย ไทย ลาว

เมียนมาร์ กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน ส่วนประเทศไทยจะมีสัตว์ชนิดใดเป็นสัตว์ประจำชาติกันบ้างนั้น ตามไปอ่านกันเลย

“ช้าง” สัตว์ประจำชาติไทย

“ประเทศไทย”

“ช้าง” เป็นสัตว์ประจำชาติไทย ช้างถือเป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมือง เนื่องจากคนไทยมีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับช้างมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ครั้งหนึ่งบนธงชาติไทยก็เคยมีรูปช้างปรากฏอยู่บนพื้นธงสีแดง กระทั่งในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2541 คณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นได้มีมติเห็นชอบประกาศให้วันที่ 13 มีนาคมของทุกปี เป็นวันอนุรักษ์ช้างไทย เพื่อให้คนไทยตระหนักถึงความสำคัญและการดำรงอยู่ของช้างไทย

“เสือ” สัตว์ประจำชาติของประเทศเมียนมาร์

“เมียนมาร์”

“เสือ” เป็นสัตว์ประจำชาติของประเทศเมียนมาร์ ลักษณะของเสือสามารถบ่งบอกได้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของประเทศเมียนมาร์

“มังกรโคโมโด” สัตว์ประจำชาติอินโดนีเซีย

“อินโดนีเซีย”

“มังกรโคโมโด” เป็นสัตว์ประจำชาติอินโดนีเซีย มังกรโคโมโดเป็นสัตว์เลื้อยคลานจำพวกกิ้งก่า (มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก) มังกรโคโมโดถือเป็นสัตว์เลื้อยคลานใกล้สูญพันธุ์ สามารถพบได้เฉพาะบนเกาะโคโมโด (Komodo Island) ซึ่งเป็นเกาะเล็กๆ ที่ไม่มีคนอาศัยอยู่ เนื่องจากเป็นเกาะภูเขาไฟกลางทะเล

“กระบือ” สัตว์ประจำชาติฟิลิปปินส์

“ฟิลิปปินส์”

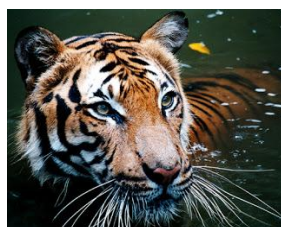
“กระบือ” เป็นสัตว์ประจำชาติฟิลิปปินส์ กระบือในภาษาตากาล็อกเรียกว่า คาราบาว สำหรับในประเทศฟิลิปปินส์เลี้ยงกระบือเพื่อใช้แรงงานในไร่ นา หรือใช้สำหรับการชักลากซุงออกจากป่า โดยลักษณะนิสัยพฤติกรรมของกระบือนั้น เมื่อว่างเว้นจากการถูกใช้งานมักจะชอบนอนแช่น้ำหรือแช่ปลักโคลนเพื่อเป็นการผ่อนคลายความร้อนของร่างกาย

“เสือโคร่ง” สัตว์ประจำชาติบรูไน

“บรูไน”

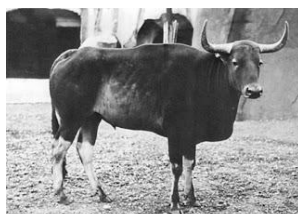
“เสือโคร่ง” เป็นสัตว์ประจำชาติบรูไน เสือโคร่งหรือเสือลายพาดกลอน เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม จัดเป็นสัตว์กินเนื้อ มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Panthera tigris* ในวงศ์ Felidae จัดเป็นสัตว์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในวงศ์นี้ และเป็นเสือสายพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดด้วย(ขณะที่บางข้อมูลว่า บรูไน ไม่มีสัตว์ประจำชาติ)

“เสือมลายู” สัตว์ประจำชาติมาเลเซีย

“มาเลเซีย”

“เสือมลายู” เป็นสัตว์ประจำชาติมาเลเซีย เสือมลายูมีถิ่นฐานอยู่ทางตอนกลางและตอนใต้ของคาบสมุทรมลายู โดยจะเห็นสัญลักษณ์ของเสือมลายูได้จากบนตราแผ่นดินของประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นการแสดงถึงพลังกำลังและความกล้าหาญของชาวมาเลเซีย อีกทั้งยังใช้เป็นชื่อเล่นของฟุตบอลทีมชาติมาเลเซียอีกด้วย

“กูปรี” หรือ “โคไพร” สัตว์ประจำชาติของประเทศกัมพูชา

“กัมพูชา”

“กูปรี” หรือ “โคไพร” เป็นสัตว์ประจำชาติของประเทศกัมพูชา (เจ้าบรมมหาราชวังแห่งกัมพูชาทรงประกาศให้กูปรีเป็นสัตว์ประจำชาติของกัมพูชา) กูปรีเป็นสัตว์จำพวกกระทิงและวัวป่า มักอยู่รวมเป็นฝูง โดย

ฝูงหนึ่งอาจมากถึง 20 ตัว อนุรักษ์จัดว่าเป็นสัตว์เสี่ยงลูกด้วยนมที่พบเห็นได้ยากที่สุดชนิดหนึ่งของโลก พบได้ทางเหนือของประเทศกัมพูชา ทางใต้ของลาว ทางตะวันตกของเวียดนาม และทางตะวันออกของไทย ปัจจุบันไม่มีการรายงานการพบมานานแล้ว เชื่อว่าอาจจะยังพอมีหลงเหลืออยู่ในชายแดนไทยกับกัมพูชาแถบจังหวัดศรีสะเกษ ราวปี พ.ศ.2507 มักจะมีข่าวว่าพบสัตว์ลักษณะคล้ายกูบรีอยู่บ่อยๆ แต่ก็ยังไม่มีหลักฐานยืนยันที่น่าเชื่อถือพอ นอกจากคำเล่าลือเท่านั้น

“ช้าง” สัตว์ประจำชาติประเทศลาว

“ลาว”

“ช้าง” เป็นสัตว์ประจำชาติประเทศลาว ช้างถือเป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมืองที่มีความผูกพันกับชาวลาวเป็นอย่างยิ่ง ในอดีตลาวได้รับการเรียกขานว่าเป็นเมืองล้านช้าง แต่ปัจจุบันประชากรช้างในลาวอยู่ในภาวะวิกฤต รัฐบาลลาวจึงได้ฟื้นฟูและอนุรักษ์ช้างลาวไว้ โดยการจัดงานบุญช้างขึ้นเป็นประจำทุกปี

“กระบือ” สัตว์ประจำชาติประเทศเวียดนาม

“เวียดนาม”

“กระบือ” หรือควาย เป็นสัตว์ประจำชาติประเทศเวียดนาม สามารถพบเห็นได้ทางตอนใต้ของประเทศเวียดนาม

“สิงโต” สัตว์ประจำชาติของประเทศสิงคโปร์

“สิงคโปร์”

“สิงโต” เป็นสัตว์ประจำชาติของประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อประเทศ มาจากคำว่า สิงหปุระ (Singapura) เป็นภาษาสันสกฤต หมายถึงเมืองแห่งสิงโต ตามตำนานเล่าขานเจ้าผู้ครองนครแห่งปาเล็มบัง ปัจจุบันคือส่วนหนึ่งของอินโดนีเซีย ได้ออกเดินทางแสวงหาดินแดนใหม่เพื่อสร้างเมือง แต่เรือก็อัปปางลง พระองค์ได้ว่ายน้ำขึ้นฝั่ง แล้วก็เห็นสัตว์ชนิดหนึ่งมีรูปร่างลำตัวสีแดงหัวดำหัวคล้ายสิงโตหน้าอกขาว พระองค์จึงถามคนติดตามว่า สัตว์ตัวนั้นคืออะไรคนติดตามก็ตอบว่ามันคือ สิงโต พระองค์จึงเปลี่ยนชื่อเกาะแห่งนั้นเสียใหม่ว่า สิงหปุระ ซึ่งจริงๆ แล้วสัตว์ชนิดนั้นอาจเป็นเสือ เพราะไม่มีหลักฐานว่ามีการพบสิงโตบนเกาะมาก่อน แต่ประเทศสิงคโปร์และสิงโตก็มีความเกี่ยวข้องกันนับจากนั้นเป็นต้นมา

ภาพกิจกรรมโครงการอาเซียนสู่ชุมชน

ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนบ้านโนนเปลือย อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ กล่าวเปิด โครงการอาเซียนสู่ชุมชน

กิจกรรมนันทนาการ

การเข้าฐานความรู้ต่างๆ

ให้ความรู้ต่างๆเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน

ทั้งพี่ๆน้องๆต่างตั้งใจกันอย่างเต็มที่

ถ่ายรูปกันหน่อย ยิ้มๆ

คุณครูที่ปรึกษาร่วมกิจกรรมกับนักเรียน

คณะครูนักเรียนร่วมกันถ่ายภาพก่อนปิดค่าย

แบบประเมินผลการจัดกิจกรรม “อาเซียนสู่ชุมชน”

วันที่ 19 ธันวาคม 2556

ณ โรงเรียนบ้านโนนเปลือย ต.ตลาดแร่ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1. ความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินการ	4	9	7	
2. รูปแบบโครงการมีความเหมาะสมกับนักเรียน	12	8		
3. พิธีการเปิด-ปิดค่าย	16	4		
4. กิจกรรมนันทนาการ	18	2		
5. นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน	18	2		
6. เป็นกิจกรรมส่งเสริมสัมพันธภาพ	19	1		
7. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	19	1		
8. มีความพึงพอใจโดยรวมของการจัดกิจกรรมครั้งนี้	19	1		

แสดงค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินและการแสดงผล

เมื่อกำหนดให้ระดับคุณภาพเป็น ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.31 – 4.00 = เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ดีที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.30 = เห็นด้วยมาก หรือ ดี

ค่าเฉลี่ย 1.91 – 2.60 = เห็นด้วย หรือ พอใช้

ค่าเฉลี่ย 0.21 – 1.90 = เห็นด้วยน้อย หรือ ต้องปรับปรุง

ตอนที่ 2 ประเมินโครงการ

ข้อกระทง	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1. ความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินการ	1.35	ปรับปรุง
2. รูปแบบโครงการมีความเหมาะสมกับนักเรียน	2.4	พอใช้
3. พิธีการเปิด-ปิดค่าย	3.2	ดี
4. กิจกรรมนันทนาการ	3.6	ดีมาก
5. นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน	3.6	ดีมาก
6. เป็นกิจกรรมส่งเสริมสัมพันธภาพ	3.8	ดีมาก
7. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	3.8	ดีมาก
8. มีความพึงพอใจโดยรวมของการจัดกิจกรรมครั้งนี้	3.8	ดีมาก
ผลการประเมิน	3.2	ดี